

ĐỀ BÀI:

KỂ LẠI MỘT
CÂU CHUYỆN
VUI EM ĐÃ GẶP
Ở TRƯỜNG, Ở
LỚP (HOẶC Ở
NGOÀI ĐƯỜNG)
CHO CẢ NHÀ
NGHE.

Bài làm

Hôm nay đi học về, lòng em nôn nao niềm vui mới. Niềm vui ấy được thể hiện qua bước đi vội vàng, qua lời nói, qua gương mặt mà em nhìn rõ. Tối đến, sau bữa cơm, cả nhà quây quần dưới ánh điện, mẹ hỏi em:

– Linh ơi, hôm nay đi học, có chuyện gì vui hãy kể lại mẹ nghe!

Em vui vẻ kể cho mẹ nghe câu chuyện ở lớp sáng nay: “Thưa mẹ, hôm nay lớp học có tiết Truyện kể lịch sử. Cả lớp yên lặng lắng tai nghe cô giáo ôn lại truyền thống đánh giặc giữ nước của nhân dân ta. Với niềm xúc động, cô nói: “Các em biết không, trên chiến trường, biết bao chiến sĩ đã lăn mình giữa rừng tên mũi đạn, chiến đấu chống quân thù, bảo vệ từng tấc đất quê hương”. Trong lúc cô đang say sưa kể chuyện thì một bóng người xuất hiện trước cửa lớp. Đó là một thanh niên ăn mặc theo kiểu bộ đội, trên vai áo mang quân hàm, ngực áo có mang huy chương lấp lánh, dáng điệu rất nghiêm trang. Thấy chúng con nhìn ra, cô giáo cũng quay nhìn ra cửa. Một phút yên lặng, cô giáo con và anh bộ đội trẻ kia cùng nhìn nhau. Bỗng cô con bước nhanh ra cửa:

– Phải Minh Hùng đấy không?

Không kịp trả lời, anh ấy bước nhanh đến cô, sung sướng nắm cả hai tay cô giáo con và nói:

– Thưa cô, gần mười năm rồi mà cô vẫn còn nhớ tên em sao?

Mẹ biết không, đây là người trò cũ của cô con. Cả lớp con không ai bảo ai, tất cả yên lặng chứng kiến giây phút cảm động cô trò cũ gặp nhau. Chúng con nghe cô và anh Hùng nói chuyện:

– Hùng bây giờ lớn quá – cô nói – đen hơn ngày xưa, thao trường đã rèn giữa em phải không? Bây giờ em ở đâu? Em về đây hồi nào?

Anh Hùng cũng vui ra mặt, ánh mắt long lanh niềm vui tự hào:

– Thưa cô, em đi bộ đội đã năm năm nay. Đơn vị em đóng ở vùng biên giới Tây Nam. Thao trường gian khổ nhưng cũng rất vui. Thỉnh thoảng, cũng có nhiều đoàn thể tới thăm và tặng quà. Có cả thư các em gửi thăm nữa. Hôm nay, nhân đi công tác ngang đây, nhớ cô, nhớ mái trường xưa, em ghé vào mong gặp lại cô. Gặp cô, em mừng quá!

– Bao giờ em lại đi?

Thưa cô, sáng sớm ngày mai ạ – Im lặng trong chốc lát, anh Hùng hẹn đến trưa lại nhà thăm gia đình cô.

Cô giáo vui hẳn lên và bảo anh Hùng chờ cô cùng về. Anh xin phép cô cho anh nói vài lời với chúng con.

– Các em, anh là học trò cũ của cô cách đây mười năm rồi. Ngày xưa, anh cũng học trường này, cũng là Đội viên tốt như các em hôm nay vậy. Anh

còn đang làm nghĩa vụ quân sự ở biên giới. Có dịp về trường cũ, anh đến thăm cô, gặp các em, anh mong các em luôn tiến bộ, học giỏi và ngoan nhé!

Anh chào cô, chào chúng con, đoạn bước ra cửa. Lớp học trở lại như cũ, nhưng không khí lớp học như vui lên, xao động hơn... Hình ảnh người học trò cũ sau mười năm trở lại thăm cô giáo cũ như cuốn hút chúng con. Cô giáo cũng vui hơn, cô giảng bài say sưa hơn và chúng con cũng tiếp thu bài tốt hơn, lớp học thật vui.

Khi tiếng chuông reo báo hiệu hết buổi học, con nhanh thu xếp đồ đạc sách vở trên bàn giúp cô. Anh Hùng nhanh nhẹn bước vào bàn cô, đỡ chiếc cặp sách và hộp đồ dùng giảng dạy cho cô...”.

Kể đến đây, em như đang thấy lại anh Hùng khỏe mạnh, vạm vỡ đang khép nép đi bên dáng người mảnh mai của cô giáo em. Em ngồi ngẩn ra. Thấy thế mẹ hỏi:

– Con có thích làm cô giáo không?

– Thưa mẹ, có ạ.

Mẹ em cười hiền dịu.

Phùng Nhật Linh (học sinh)